

Arven fra Lausanne

Vi lever i en stadig mer globalisert samtid, med et mangfold av teologiske, kirkelige og personlige nettverk på kryss og tvers. Et slikt evangelikalt globalt nettverk er "The Lausanne Movement for World Evangelization" som i år runder 40.

Lausannebevegelsen har hatt en avgjørende innflytelse på evangelikale ledere, teologer og opinionsdannere verden over. Bevegelsens sentrale missiologiske bidrag kan sammenfattes som en oppfyllelse av de fire målsetninger som initiativtaker Billy Graham formulerte i sitt åpningsforedrag ("Why Lausanne?") på den første globale kongressen i Lausanne i 1974.

For det første var det Lausannebevegelsen som igjen satte en klassisk evangelikal teologi om evangelisering og misjon på dagsordenen. Dette fikk stor betydning for både menigheter, misjonsorganisasjoner og teologiske utdanninger. Lausannes fokus har vært på sentrale temaer i evangelikal teologi: Jesus Kristus som den enestående, Skriften alene som kilde og norm for tro og liv, syndens radikalitet, behovet for personlig omvendelse, samt de troendes allmenne prestedømme.

For det andre var det Lausannebevegelsen som igjen satte "verdsevangelasjon" på hele den globale kirkes dagsorden. Her har Lausanne understreket to parallelle aspekter: Det gjelder å nå dagens "unådde" og "uberørte" folkegrupper med det bibelske evangeliet om Jesus Kristus som Frelser og Herre. Samtidig kan ikke den verbale formidlingen av evangeliet skilles fra det diakonale og sosiale ansvaret.

For det tredje var det Lausannebevegelsen som over tid formulerte en klar forståelse av det som er blitt omtalt som holistisk misjon eller "integral mission". Her forstås kristent sosialt engasjement både som en konsekvens av, en brobygger for, samt en likeverdig part-

ner til evangelisering. Derfor legges også stor vekt på alle kristnes likeverdige kall og tjeneste i hverdagen, samt på personlig integritet, bønn og spiritualitet.

For det fjerde har Lausanne utviklet et unikt globalt nettverk på kryss og tvers for evangelikale ledere. Dette nettverket fungerer på tvers av grenser, tjeneste, stilling og alder, med et bredt tilbud av ressurser og møtepunkt. Dermed inkluderes evangelikale ledere, strateger og opinionsdannere både i kirke, misjon og samfunn.

For Lausannebevegelsen er det makt-påliggende at denne arven fra Lausanne formidles til nye generasjoner, nå med *Cape Town-erklæringen* som veikart. Kallet formuleres her som det "å bære vitnesbyrd om Jesus Kristus og alt han lærte, blant alle folk, på alle samfunnets områder og på ideenes område". Dette gjelder uansett arena og kulturell kontekst – i møte med en pluralistisk og globalisert verden.

En slik helhetlig missiologisk tilnærming¹ har relevans for *Theofilos*. Ikke minst fordi tidsskriftets overordnede hensikt er å presentere, analysere og drøfte den kristne troens sannhet og relevans. I forlengelsen av denne spesifikke målsetningen, er det verdt å merke seg *Cape Town-erklæringens* formuleringer om apologetikk:

We long to see greater commitment to the hard work of robust apologetics. This must be at two levels. (1) We need to identify, equip and pray for those who can engage at the highest intellectual and public level in arguing for and defending biblical truth in the public arena. (2) We urge Church leaders and pastors to equip all believers with the courage and the tools to relate the truth with prophetic relevance to everyday public conversation, and so to engage every aspect of the culture we live in.²

1. For en inngående presentasjon og drøfting av Lausannebevegelsens historie, teologi og missiologi, se Margunn Serigstad Dahle, Lars Dahle og Knud Jørgensen (red.) *The Lausanne Movement. A Range of Perspectives* (Oxford: Regnum Books International, 2014; [The Regnum Edinburgh Centenary Series, vol. 22]).

2. The Cape Town Commitment, II.A.2; se <http://www.lausanne.org/en/documents/ctcommitment.html#p2-1>.

Det er vår forhåpning som redaksjon at *Theofilos* skal kunne bidra konstruktivt til “the hard work of robust apologetics”, med utgangspunkt i de redaksjonelle og akademiske spilleregler som gjelder for henholdsvis *academia*, *forum* og *biblos*.

Lars Dahle
ansvarlig redaktør
lars.dahle@nla.no

I dette nummer...

Innan jeg går igjennom bidragen i dette nummer vill jeg informere leseren om ett par saker. Først kan jeg meddele at *Theofilos* fra høsten 2014 planer at utøkas med vad vi kallar *Theofilos Supplement*. Som framgår av namnet utgør dessa temanummer ett tillägg till de ordinära numren. De samlar skribenter från olika fält kring ett givet tema och följer helt till formen *Theofilos* uppdelning i *academia* och *forum* – med den enda eventuella skillnaden att en del *Supplement* kan bli helt på engelska. Huvudanledningen till denna utökning är helt enkelt att det har inkommit förfrågningar till redaktionen om att inkludera ett större antal tematiskt relaterade artiklar. Detta samtidigt som strömmen av varierade manus som sänds till redaktionen har ökat så pass att det finns grund för att bibehålla det vanliga formatet med blandade artiklar jämte dessa tematiska fördjupningar. Det första *Supplement* är på temat Guds försyn och ondska och beräknas vara färdigt i oktober. *Theofilos*-prenumeranter kommer att erbjudas specialpris.

Några *errata*: *Theofilos* har de senaste åren förvandlats från populär till akademisk tidskrift. Alla saker har dock inte fallit på plats på samma gång och på rätt sätt i prosessen. I enlighet med praxis inom akademiska tidskrifter införde vi förra året volym-benämning (för hela årgångar) men begick tyvärr ett misstag i benämningen av årgången 2013 då första numret blev volym 5 och andra volym 6. *Theofilos* börjar emellertid 2014 ”på rätt sida” som volym 6 då tidskriften nu börjar sitt sjätte år sedan starten 2009. Förutom denna korrigerings kommer pagineringen från

volym 6 nr. 1 2014 bli fortlöpande – sidnumren i nummer 2 tar alltså vid där nummer 1 slutar. Till sist, eftersom *Supplement*-numren ges ut oregelbundet kommer de att få individuell paginering och benämnas *Theofilos Supplement* nr. 1 2014 o.s.v. Vi hoppas att dessa klargöranden och förändringar skall underlätta för läsare som letar efter eller refererar till artiklar i *Theofilos*.

Så till själva innehållet i volym 6 nr. 1 2014 av *Theofilos*. Först ut i *academia* är den nydisputerade Ray Baker (CredoAkademien) som skriver en artikkel om helvetet utifrån ett bibelexegetiskt perspektiv. Han försvarar idén om att helvetet inte är ett fortsatt existerande tillstånd emot den traditionella synen som bl.a. försvarats av den svenske Stefan Swärd.

Espen Ottosen (Fjellhaug) gör opp med nyateisternas användande av Kants kritik av de klassiska gudsbevisen. Ottosen visar att nyateisternas användande är orimligt, eftersom Kant själv avvisar ateismen och att det (numera) dessutom finns goda filosofiska argument att bemöta Kants egen kritik mot de klassiska gudsbevisen.

Sebastian Rehnman (Stavangers universitet) skriver en kort replik på en tidigare artikkel i *Theofilos* (vol. 4 nr. 2 2012) av Atle Søvik om en ”ny” lösning på det ondas problem. Rehnman argumenterar att Søvik använte ett icke-traditionellt gudsbegrepp i sin artikkel. Denna typ av repliker på tidigare material i *Theofilos* i *academia* och *forum* visar att *Theofilos* har läsare som tar frågorna på allvar. Vi ser gärna att tidskriften får bli en plattform för konstruktiv debatt i framtiden och oppmuntrar våra läsare att bli skribenter.

Nästa artikkel undersöker treenighetsläran i relation till (delar av) pingstväckelsen (oneness pentecostalism) och mormonismen. Författaren, Knut Alfsvåg (Misjonshøgskolen) diskuterar varför dessa väckelserörelser har påfallande liknande kritik av den klassiska treenighetslära som modernismen.

De tre resterande artiklarna i *academia* tar opp frågor som på olika sätt relaterar till den protestantiska reformationen. Den första är